

Informacja w Sprawach		Czytelnia Akt		Biuro Podawcze
Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰		Pn.- Pt. 8 ³⁰ - 15 ³⁰		Pn.- Pt. 8 ⁰⁰ -16 ⁰⁰
22 553 70 70		System rezerwacji akt - bip.warszawa.wsa.gov.pl		Lokalizacja BP patrz „Czytelnia Akt”
Radom 48 368 99 08		Wydz. I, II, IV, VII - ul. Jana Kazimierza 10 tel. 22 553 78 21	Wydz. III - ul. Jasna 6 tel. 22 553 78 23	ePUAP /wsa_waw/SkrytkaESP
informacja@warszawa.wsa.gov.pl		Wydz. V, VI - ul. Jana Pankiewicza 4 tel. 22 553 70 37	Wydz. VIII Radom - ul. J. Słowackiego 7 tel. 48 368 99 18	
NIP 525-228-33-65	REGON 015608709	Numer rachunku bankowego Sądu – 96 1010 1010 0078 1022 3100 0000		
E – TERMINARZ – wykaz posiedzeń Sądu oraz ich wyniki (bip.warszawa.wsa.gov.pl).				

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Warszawie**
WYDZIAŁ II
ul. Jana Kazimierza 10
01-248 Warszawa

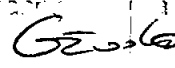
Dnia 20 stycznia 2025 r.
Sygn. akt II SAB/Wa 438/24

W odpowiedzi należy podać
sygnaturę akt sądu

Waldemar Izdebski

DOREČZENIE ODPIsu WYROKU

W wykonaniu zarządzenia z dnia 16 stycznia 2025 r. sekretariat Wydziału II Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie doręcza Panu - jako Skarżącemu odpis wyroku nieprawomocnego wraz z uzasadnieniem z dnia 10 grudnia 2024 r. wydanego na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym.

specjalista

POUCZENIE

1. Od powyższego wyroku przysługuje skarga kasacyjna do Naczelnego Sądu Administracyjnego, w terminie 30 dni od daty doręczenia orzeczenia z uzasadnieniem, za pośrednictwem tutejszego Sądu, przy czym oddanie pisma w placówce Poczty Polskiej S.A. (będącej operatorem wyznaczonym w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe), albo placówce pocztowej operatora świadczącego pocztowe usługi powszechne w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, Konfederacji Szwajcarskiej lub państwie członkowskim Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - stronie umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, albo polskim urzędzie konsularnym, jak również złożenie pisma przez żołnierza w dowództwie jednostki wojskowej albo przez osobę pozbawioną wolności w administracji zakładu karnego lub aresztu śledczego oraz przez członka załogi polskiego statku morskiego u kapitana statku jest równoznaczne z wniesieniem go do Sądu. Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu (art. 83 § 3, 4 i 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz. U. z 2024 r. poz. 935 zwanej dalej „p.p.s.a.”).
2. Skarga kasacyjna złożona po upływie wskazanego powyżej trzydziestodniowego terminu zostanie odrzucona (art. 178 p.p.s.a.).
3. Skarga kasacyjna powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego: adwokatem lub radcą prawnym. Skarga kasacyjna sporządzona przez podmiot nieuprawniony będzie odrzucona bez merytorycznego rozpoznania.

4. Strona może wystąpić do Sądu o przyznanie jej prawa pomocy przez ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Wniosek w tym przedmiocie powinien być złożony na urzędowym formularzu określonym w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 sierpnia 2015 r. w sprawie określenia wzoru i sposobu udostępnienia urzędowego formularza wniosku o przyznanie prawa pomocy w postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz sposobu dokumentowania stanu majątkowego, dochodów lub stanu rodzinnego wnioskodawcy (Dz. U. z 2015 r. poz. 1257, z późn. zm.).
5. Urzędowe formularze, o których mowa w pkt 4, są udostępniane we wszystkich wojewódzkich sądach administracyjnych, Naczelnym Sądzie Administracyjnym, w urzędach gmin, a także w Internecie pod adresem: bip.warszawa.wsa.gov.pl.
6. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadomić Sąd o każdej zmianie swego miejsca zamieszkania, adresu do doręczeń, w tym adresu elektronicznego, lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pismo sądowe pozostawia się w aktach sprawy ze skutkiem doręczenia chyba, że nowy adres jest Sądowi znany (art. 70 § 1 i 2 p.p.s.a.).

POUCZENIE O WARUNKACH WNOŠENIA PISM ORAZ DORECZANIA PISM PRZEZ SĄD ZA POMOCĄ ŚRODKÓW KOMUNIKACJI ELEKTRONICZNEJ

1. Pisma do sądu administracyjnego można wnieść w formie dokumentu elektronicznego przez elektroniczną skrzynkę podawczą sądu (art. 12b § 2 p.p.s.a.). Elektroniczna skrzynka podawcza sądu jest zlokalizowana na elektronicznej platformie usług administracji publicznej (ePUAP). W celu wniesienia takiego pisma do sądu strona powinna posiadać konto na platformie ePUAP. Instrukcja zakładania konta dostępna jest pod adresem: <https://epuap.gov.pl/wps/portal>. Pisma wysłane na adres elektroniczny sądu (adres e-mail), czyli z pominięciem elektronicznej skrzynki podawczej sądu, nie wywołują skutków prawnych, które ustawa - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi wiąże ze złożeniem pisma procesowego.
2. Każde pismo w formie dokumentu elektronicznego powinno zawierać adres elektroniczny (tj. adres na platformie ePUAP). W przypadku niewskazania adres elektronicznego przyjmuje się, że właściwym jest ten adres, z którego nadano pismo wniesione w formie dokumentu elektronicznego (art. 46 § 2a i 2d p.p.s.a.).
3. Strony i ich przedstawiciele mają obowiązek zawiadamiać sąd o każdej zmianie miejsca zamieszkania, adresu do doręczeń, w tym adresu elektronicznego, lub siedziby. W razie zaniedbania tego obowiązku pisma wysłane na dotychczasowy adres pozostawia się w aktach ze skutkiem doręczenia, chyba że nowy adres jest sądowi znany (art. 70 § 1 i 2 p.p.s.a.).
4. Pismo i załączniki wnoszone w formie dokumentu elektronicznego powinny zostać podpisane przez stronę albo jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika kwalifikowanym podpisem elektronicznym, podpisem zaufanym albo podpisem osobistym (art. 46 § 2a i 2b p.p.s.a.).
5. Do pisma w formie dokumentu elektronicznego nie dołącza się jego odpisów (art. 47 § 3 p.p.s.a.). Zamiast odpisu pisma strona zobowiązana jest do uiszczenia opłaty kancelaryjnej za sporządzenie wydruków takiego pisma i jego załączników wniesionych w formie dokumentu elektronicznego w celu ich doręczenia stronom, które nie posługują się środkami komunikacji elektronicznej do odbioru pism (art. 235a p.p.s.a.).
6. Datą wniesienia pisma w formie dokumentu elektronicznego jest określona w urzędowym poświadczeniu odbioru data wprowadzenia pisma do systemu teleinformatycznego sądu (art. 83 § 5 p.p.s.a.).
7. Wniesienie pisma do sądu w formie dokumentu elektronicznego jest równoznaczne z żądaniem doręczania korespondencji z sądu za pomocą środków komunikacji elektronicznej. Pisma sądu mogą być doręczane stronie za pomocą środków komunikacji elektronicznej również w przypadku, gdy strona składa do sądu pisma w postaci papierowej, jeżeli wystąpi ona do sądu o takie doręczenie i wskaże sądowi adres elektroniczny albo wyrazi zgodę na doręczanie pism za pomocą tych środków i wskaże sądowi adres elektroniczny (art. 74a § 1 p.p.s.a.). W przypadku niewskazania adresu elektronicznego doręczenie pism przez sąd następuje na adres zamieszkania, a w razie jego braku - na adres do doręczeń, lub siedziby strony, jej przedstawiciela ustawowego lub pełnomocnika (art. 46 § 2d p.p.s.a.).

„Art. 177 § 1 Skargę kasacyjną wnosi się do sądu, który wydał zaskarżony wyrok lub postanowienie, w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 2. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej dla stron wiąże również prokuratora, Rzecznika Praw Obywatelskich i Rzecznika Praw Dziecka. Jeżeli jednak orzeczenia nie doręcza się stronie prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich i Rzecznik Praw Dziecka mogą w terminie trzydziestu dni od dnia wydania orzeczenia wystąpić o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia i wnieść skargę kasacyjną w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 3. W razie ustanowienia w ramach prawa pomocy adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego po wydaniu orzeczenia, na wniosek złożony przez stronę, której doręcza się odpis orzeczenia z uzasadnieniem sporządzonym z urzędu, albo przez stronę, która zgłosiła wniosek o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia, termin do wniesienia skargi kasacyjnej biegnie od dnia zawiadomienia pełnomocnika o jego wyznaczeniu, jednak nie wcześniej niż od dnia doręczenia stronie odpisu orzeczenia z uzasadnieniem.

§ 4. Jeżeli pełnomocnik wyznaczony na podstawie art. 253 § 2 nie stwierdza podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej, składa w sądzie, w terminie do wniesienia skargi kasacyjnej, sporządzoną przez siebie opinię w tym przedmiocie wraz z odpisem dla strony, dla której został ustanowiony. Sąd doręcza odpis opinii stronie. Termin do wniesienia skargi kasacyjnej przez stronę biegnie od dnia doręczenia odpisu opinii, o czym sąd poucza stronę, dokonując doręczenia.

§ 5. Przepisu § 4 zdanie trzecie nie stosuje się, jeżeli sąd stwierdzi, że opinia nie została sporządzona z zachowaniem zasad należytej staranności. W takim przypadku sąd zawiadamia o tym właściwą okręgową radę adwokacką, radę okręgowej izby radców prawnych, Krajową Radę Doradców Podatkowych lub Krajową Radę Rzeczników Patentowych, która wyznacza innego pełnomocnika.

§ 6. W przypadku odmowy przyznania prawa pomocy w zakresie obejmującym ustanowienie adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego na wniosek, o którym mowa w § 3, bieg terminu do wniesienia skargi kasacyjnej nie może rozpocząć się wcześniej niż od dnia doręczenia stronie postanowienia, a jeżeli strona wniesie środek zaskarżenia na to postanowienie - wcześniej niż od dnia doręczenia postanowienia kończącego postępowanie w tym przedmiocie."

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 grudnia 2024 r.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie
w składzie następującym:

Przewodniczący Sędzia WSA
Sędzia WSA
Asesor WSA

Łukasz Krzycki
Joanna Kruszewska-Grońska (spr.)
Dorota Kozub-Marciniak

po rozpoznaniu w trybie uproszczonym w dniu 10 grudnia 2024 r.
sprawy ze skargi Waldemara Izdebskiego
na beczynność Głównego Geodety Kraju
w przedmiocie rozpoznania wniosku z dnia 11 lipca 2024 r. o udostępnienie informacji
publicznej

- 1. zobowiązuje Głównego Geodetę Kraju do rozpoznania wniosku skarżącego Waldemara Izdebskiego z dnia 11 lipca 2024 r. o udostępnienie informacji publicznej w terminie 14 dni od daty doręczenia prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy;**
- 2. stwierdza, że beczynność Głównego Geodety Kraju nie miała miejsca z rażącym naruszeniem prawa;**
- 3. zasądza od Głównego Geodety Kraju na rzecz skarżącego Waldemara Izdebskiego kwotę 100 (słownie: sto) złotych tytułem zwrotu kosztów postępowania sądowego.**

Na oryginale właściwe podpisy
Za zgodność z oryginałem

[Handwritten signature]
specjalista

UZASADNIENIE

Wnioskiem z 11 lipca 2024 r., złożonym za pośrednictwem ePUAP, Waldemar Izdebski (dalej: „skarżący”), powołując się na art. 61 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (dalej: „Konstytucja RP”) oraz ustawę z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r., poz. 902; dalej: „u.d.i.p.”), wystąpił do Głównego Geodety Kraju (dalej: „GGK”, „organ”) o udostępnienie następujących zarządzeń GGK:

- 1) z 11 sierpnia 2022 r. w sprawie powołania Zespołu do opracowania projektu programu rządowego określającego zasady i kierunki działania organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej w obszarze cyfryzacji i modernizacji ewidencji gruntów i budynków;
- 2) z 21 lutego 2023 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie powołania Zespołu do opracowania projektu programu rządowego określającego zasady i kierunki działania organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej w obszarze cyfryzacji i modernizacji ewidencji gruntów i budynków;
- 3) z 28 lutego 2023 r. zmieniającego zarządzenie w sprawie powołania Zespołu do opracowania projektu programu rządowego określającego zasady i kierunki działania organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej w obszarze cyfryzacji i modernizacji ewidencji gruntów i budynków;
- 4) z 19 czerwca 2024 r. w sprawie rozwiązania Zespołu do opracowania projektu programu rządowego określającego zasady i kierunki działania organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej w obszarze cyfryzacji i modernizacji ewidencji gruntów i budynków.

Odpowiadając na ww. wniosek, organ w piśmie z 25 lipca 2024 r. uznał, że wnioskowane zarządzenia są dokumentami wewnętrznymi regulującymi funkcjonowanie Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii, a zatem nie stanowią informacji publicznej. GGK wskazał, iż „dokument wewnętrzny charakteryzuje się tym, że jest dokumentem urzędowym wytworzonym tylko na potrzeby działalności urzędu, który go wytworzył, i nie przedstawia jego stanowiska na zewnątrz”. Organ powołał się przy tym na wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego; dalej: „NSA” z 18 sierpnia 2010 r., sygn. akt I OSK 851/10 (orzeczenia sądów administracyjnych są dostępne w internetowej bazie orzeczeń na stronie: orzeczenia.nsa.gov.pl).

Dalej GGK podniósł, iż dokumenty wytworzone przez podmiot zobowiązany do udzielenia informacji publicznej, ale służące jedynie poprawie jego funkcjonowania, nie są informacją publiczną. Ponadto zarządzenie organu nr 15 z 2022 r. z późniejszymi zmianami zostało uchylone zarządzeniem GGK nr 28 z 2024 r.

Pismem z 26 lipca 2024 r. skarżący wywiódł skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie na bezczynność GGK w przedmiocie rozpoznania wniosku informacyjnego z 11 lipca 2024 r., zarzucając naruszenie:

- 1) art. 19 ust. 2 Międzynarodowego Paktu Praw Obywatelskich i Politycznych w zakresie, w jakim przepis ten stanowi o prawie do swobodnego wyrażania opinii, obejmującego swobodę poszukiwania, otrzymywania i rozpowszechniania wszelkich informacji oraz poglądów, bez względu na granice państwowe; ustnie, pismem lub drukiem, w postaci dzieła sztuki bądź w jakikolwiek inny sposób według własnego wyboru, poprzez jego niezastosowanie i nieudostępnienie na wniosek informacji podlegającej udostępnieniu, co w konsekwencji doprowadziło do nieuzasadnionego ograniczenia prawa człowieka do informacji;
- 2) art. 61 ust. 1 Konstytucji RP w zakresie, w jakim przepis ten stanowi podstawę prawa do uzyskiwania informacji poprzez błędne zastosowanie, polegające na nieudostępnieniu informacji podlegającej udostępnieniu na wniosek;
- 3) art. 10 ust. 1 w związku z art. 13 ust. 1 u.d.i.p. w zakresie, w jakim przepis ten stanowi o tym, że informacja, która nie została udostępniona w Biuletynie Informacji Publicznej, lub portalu danych, jest udostępniana na wniosek, a podmiot jest zobowiązany w terminie 14 dni od dnia złożenia wniosku do udostępnienia informacji lub poinformowania wnioskodawcy o przedłużeniu terminu potrzebnego na rozpatrzenie wniosku, poprzez jego niezastosowanie i nieudostępnienie informacji w określonym ustawowo terminie.

W oparciu o ww. zarzuty skarżący domagał się: stwierdzenia, iż organ dopuścił się bezczynności; zobowiązania GGK do załatwienia wniosku niezwłocznie, nie później jednak niż w terminie 14 dni od uprawomocnienia się wyroku; zasądzenia od organu na jego rzecz kosztów postępowania według norm przepisanych.

W uzasadnieniu skargi skarżący nie zgodził się z oceną GGK, że objęte wnioskiem zarządzenia o nr: 15/2022, 2/2023, 4/2023 i 28/2024 są dokumentami wewnętrznymi, przez co nie stanowią informacji publicznej. Skarżący wyjaśnił, iż Zespół, działający na mocy ww. zarządzeń, miał za zadanie opracować „projekt

programu rządowego”, a jednym z obowiązków GGK, wynikających z ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Dz. U. z 2024 r., poz. 1151 ze zm.; dalej: „P.g.k.”), jest opracowanie i przedkładanie Radzie Ministrów (...) projektów rządowych programów realizacji zadań z dziedziny geodezji i kartografii, a w szczególności w zakresie: modernizacji ewidencji gruntów i budynków (*vide* art. 7a ust. 1 pkt 17 P.g.k.).

Ponadto skarżący odnotował, że na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii organ „udostępnił dużo bardziej wewnętrzne zarządzenia” niż te, o które wnioskuje, jak np. zarządzenie GGK nr 27 z 19 czerwca 2024 r. - prowadzenie odrębnej ewidencji księgowej dla projektu Integracja PzgiK (<http://www.gugik.gov.pl/bip/prawo/zarządzenia-ggk>).

W odpowiedzi na skargę GGK wniósł o jej oddalenie. Podtrzymał stanowisko przedstawione w piśmie z 25 lipca 2024 r., stwierdzając, iż prawidłowo zakwalifikował przedmiot wniosku jako dokumenty wewnętrzne.

Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie zważył, co następuje:

Niniejsza sprawa została rozpoznana na posiedzeniu niejawnym w trybie uproszczonym, stosownie do treści art. 119 pkt 4 i art. 120 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r., poz. 935; dalej: „p.p.s.a.”). Pierwszy z ww. przepisów stanowi, że sprawa może być rozpoznana w trybie uproszczonym, jeżeli przedmiotem skargi jest bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania. Natomiast w myśl art. 120 p.p.s.a. w trybie uproszczonym sąd rozpoznaje sprawy na posiedzeniu niejawnym w składzie trzech sędziów.

Skarga zasługuje na uwzględnienie.

Przepisy p.p.s.a. nie definiują pojęcia bezczynności. W doktrynie przyjmuje się, iż bezczynność organu administracji publicznej zachodzi wówczas, gdy w prawnie ustalonym terminie organ ten nie podjął żadnych czynności w sprawie lub wprawdzie prowadził postępowanie, ale - mimo istnienia ustawowego obowiązku - nie zakończył go wydaniem w terminie decyzji, postanowienia lub też innego aktu bądź nie podjął stosownej czynności (T. Woś [w:] T. Woś, H. Knysiak-Molczyk, M. Romańska, *Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi. Komentarz*, Warszawa 2011, s. 109).

Na gruncie u.d.i.p. bezczynność podmiotu obowiązującego do rozpoznania wniosku informacyjnego ma miejsce wówczas, gdy organ „milczy” wobec tego wniosku, tj. nie podejmuje stosownej czynności materialno-technicznej w postaci jej udzielenia (art. 10 ust. 1 u.d.i.p.); nie wydaje decyzji o odmowie jej udostępnienia, ewentualnie decyzji o umorzeniu postępowania (art. 16 ust. 1 u.d.i.p.); nie informuje wnioskodawcy w formie pisemnej, że nie posiada żądanej informacji publicznej, względnie, że przysługuje odrębny tryb dostępu do wnioskowanej informacji publicznej (art. 4 ust. 3, art. 1 ust. 2 u.d.i.p.); nie informuje wnioskodawcy w formie pisemnej, iż żądana informacja nie ma charakteru informacji publicznej (art. 1 ust. 1 u.d.i.p.).

W przypadku złożenia skargi na bezczynność w zakresie udostępnienia informacji publicznej, obowiązkiem Sądu jest w pierwszej kolejności ustalenie, czy sprawa mieści się w zakresie podmiotowym i przedmiotowym u.d.i.p. Dopiero bowiem stwierdzenie, że podmiot, do którego zwróciła się strona skarżąca, jest obowiązany do udzielenia informacji publicznej oraz że żądana przez nią informacja ma charakter informacji publicznej w rozumieniu przepisów u.d.i.p., pozwala na dokonanie oceny, czy w konkretnej sprawie można skutecznie zarzucić wskazanemu podmiotowi bezczynność (*vide* P. Szustakiewicz, *Postępowanie w sprawie bezczynności w zakresie udzielenia informacji publicznej w orzecznictwie sądów administracyjnych*, Przegląd Prawa Publicznego z 2012 r. nr 6, s. 75 i n. wraz z powołanym orzecznictwem).

Stosownie do treści art. 6 ust. 1 i ust. 3 P.g.k., centralnym organem administracji rządowej właściwym w sprawach geodezji i kartografii jest GGK, który wykonuje swoje zadania przy pomocy Głównego Urzędu Geodezji i Kartografii. W świetle powyższego nie budzi wątpliwości, iż GGK jako organ władzy publicznej w rozumieniu art. 4 ust. 1 pkt 1 u.d.i.p. jest obowiązany do udostępnienia informacji publicznej.

Przechodząc do kwalifikacji prawnej przedmiotu wniosku, należy zgodzić się ze skarżącym, że zarządzenia GGK, normujące powołanie i rozwiązanie Zespołu do opracowania projektu programu rządowego określającego zasady i kierunki działania organów Służby Geodezyjnej i Kartograficznej w obszarze cyfryzacji i modernizacji ewidencji gruntów i budynków, stanowią informację publiczną. Trafnie skarżący w tym kontekście przywołał art. 6 ust. 1 pkt 1 lit. c) u.d.i.p., wedle którego udostępnieniu podlega informacja publiczna, w szczególności o polityce wewnętrznej i zagranicznej,

w tym o programach w zakresie realizacji zadań publicznych, sposobie ich realizacji, wykonywaniu i skutkach realizacji tych zadań. Jednym z zadań GGK, przykładowo wymienionym w art. 7a ust. 1 pkt 17 P.g.k. jest opracowywanie i przedkładanie Radzie Ministrów, za pośrednictwem ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, projektów rządowych programów realizacji zadań z dziedziny geodezji i kartografii, a w szczególności w zakresie: modernizacji ewidencji gruntów i budynków (katastru nieruchomości), tworzenie baz danych obiektów topograficznych i ogólnogeograficznych wraz z numerycznymi modelami rzeźby terenu, opracowań tematycznych i specjalnych, zobrazowań lotniczych i satelitarnych oraz ortofotomapy i numerycznego modelu terenu. Dlatego nie sposób uznać, iż zarządzenia GGK, wydane w ramach realizacji ww. ustawowego, publicznego zadania, nie posiadają waloru informacji publicznej, nawet jeśli sporządzony przez organ projekt rządowego programu nie został przyjęty lub dane zarządzenie zostało uchylone lub zmienione.

Zgodnie z art. 149 § 1 p.p.s.a. sąd, uwzględniając skargę na bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania przez organy w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 1-4 albo na przewlekłe prowadzenie postępowania w sprawach określonych w art. 3 § 2 pkt 4a: zobowiązuje organ do wydania w określonym terminie aktu, interpretacji albo do dokonania czynności (pkt 1) bądź zobowiązuje organ do stwierdzenia albo uznania uprawnienia lub obowiązku wynikających z przepisów prawa (pkt 2) albo stwierdza, że organ dopuścił się bezczynności lub przewlekłego prowadzenia postępowania (pkt 3). Jednocześnie sąd stwierdza, czy bezczynność organu lub przewlekłe prowadzenie postępowania miały miejsce z rażącym naruszeniem prawa (§ 1a). W przypadkach zaś, o których mowa w § 1 pkt 1 i 2, może orzec o istnieniu lub nieistnieniu uprawnienia lub obowiązku, jeżeli pozwala na to charakter sprawy oraz niebudzące uzasadnionych wątpliwości okoliczności jej stanu faktycznego i prawnego (§ 1b). W myśl art. 149 § 2 p.p.s.a. sąd, w przypadku, o którym mowa w § 1, może ponadto orzec z urzędu albo na wniosek strony o wymierzeniu organowi grzywny w wysokości określonej w art. 154 § 6 p.p.s.a.

Mając na uwadze okoliczność, iż GGK dotychczas nie zrealizował wniosku informacyjnego skarżącego z 11 lipca 2024 r., Wojewódzki Sąd Administracyjny w Warszawie, na podstawie art. 149 § 1 pkt 1 p.p.s.a., w pkt 1 sentencji wyroku zobowiązał organ do rozpoznania tego wniosku w terminie 14 dni od daty doręczenia

prawomocnego wyroku wraz z aktami sprawy. Ponownie rozpoznając wniosek, organ uwzględni zaprezentowaną wyżej ocenę prawną Sądu.

Tutejszy Sąd nie dopatrył się rażącego naruszenia prawa w bezczynności GGK, o czym orzekł w pkt 2 sentencji wyroku w oparciu o art. 149 § 1a p.p.s.a. Stwierdzona bezczynność organu była wynikiem błędnej kwalifikacji prawnej wniosku, której GGK dokonał w terminie określonym w art. 13 ust. 1 u.d.i.p. Zatem nie sposób przypisać organowi lekceważenia wniosku skarżącego i braku woli załatwienia sprawy, które można byłoby rozpatrywać w kategoriach kwalifikowanej bezczynności.

O kosztach postępowania, obejmujących wpis sądowy od skargi w kwocie 100 zł, Sąd orzekł w pkt 3 sentencji wyroku na mocy art. 200 w związku z art. 205 § 1 p.p.s.a.

Na oryginale właściwe podpis
Za zgodność z oryginałem

Jan ...
[Handwritten signature]
Sędzią ...